

[**PÓLKOWNIK** *sb m*

połkownik, pułkownik.

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone, drugie jasne (tak w pół- oraz -ownik).

sg N półkownik. ◇ pl N półkownicy.

Sł stp brak, Cn: półkownik, Linde XVIII w.: półkownik, pułkownik.

Dowodzący pułkiem; chiliarcha, chiliarchus, legionarius centurio a. dux, praefectus alae, pro magistro equitum agens a. militem regens, tribunus militaris a. militum Cn:

W połączeniach szeregowych: jakoby zbóż wszelakich ludziom nie deptali ani psowali, koni we zboże puszczać nie śmieli [...] czego z wielką pilnością panowie półkownicy, panowie rotmistrze i z poruczniki doglądać powinni będą UstWojsk 1582/161; Wedle ktorego porządku wyżej opisanego gdzieby kto w czym nie zachował się, takowy każdy, tak półkownik, jakoteż rotmistrz i towarzysz, [...] karan będzie UstWojsk 1582/162.

MFr